

Галогени

VII	
F 9 18,998 [He]2s ² 2p ⁵ Флуор	
Cl 17 35,453 [Ne]3s ² 3p ⁵ Хлор	
25 54,938 [Ar]3d ⁵ 4s ² Манган	Mn
Br 35 79,904 [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ⁵ Бром	
43 (99) [Kr]4d ⁵ 5s ² Технецій	Tc
I 53 126,90 [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ⁵ Йод	
75 186,21 [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁵ 6s ² Рений	Re
At 85 (210) [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁵ Астат	
107 (262) [Rn]5f ¹⁴ 6d ⁷ 7s ² Борій	Bh

До галогенів належать
Флуор *F*, Хлор *Cl*, Бром
Br, Йод *I* і Астат *At*.
Це ще одна природна
родина подібних за
властивостями хімічних
елементів

Галогени — найактивніші неметали

Ці елементи утворюють прості речовини, які також називаються галогенами. Реагують майже з усіма простими речовинами, крім деяких неметалів. Всі галогени - енергійні окислювачі, тому зустрічаються в природі тільки у вигляді сполук. Вони являють собою типові неметали. За стандартних умов фтор F_2 — газ, хлор Cl_2 — газ, бром Br_2 — рідина, йод I_2 — легкоплавка кристалічна речовина.

За здатність безпосередньо сполучатись із металами з утворенням типових солей елементи Флуор, Хлор, Бром, Йод називають галогенами, що з грецької буквально означає «солеродні» (ті, що народжують солі).

Галогени взаємодіють з багатьма неметалами, у тім числі з воднем.

Галогени — хімічно активні елементи, тому в природі вони трапляються лише у складі сполук, виявляючи валентність 1. Сполуки Броду та Йоду є у воді бурових свердловин, у воді морів та деяких озер, а також у морських водоростях

Хоча активність галогенів при цьому різна, та склад продуктів реакції однаковий: утворюються газуваті сполуки — галогеноводні HF, HCl, HBr, HI, водні розчини яких є кислотами

© geology.com

© geology.com

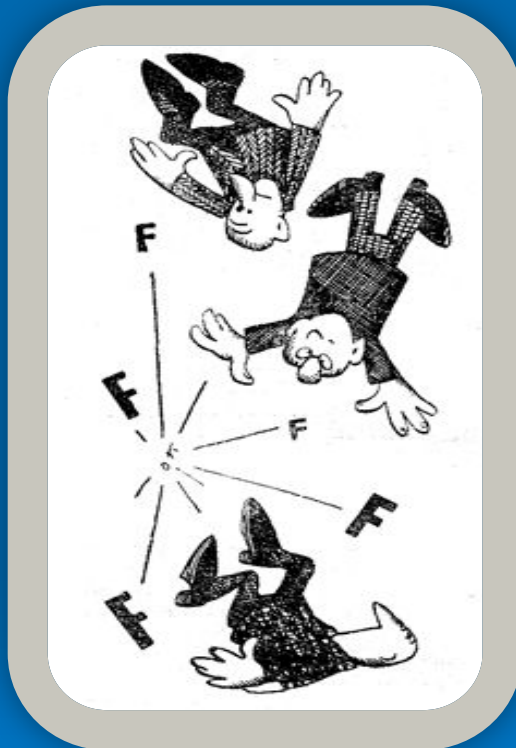
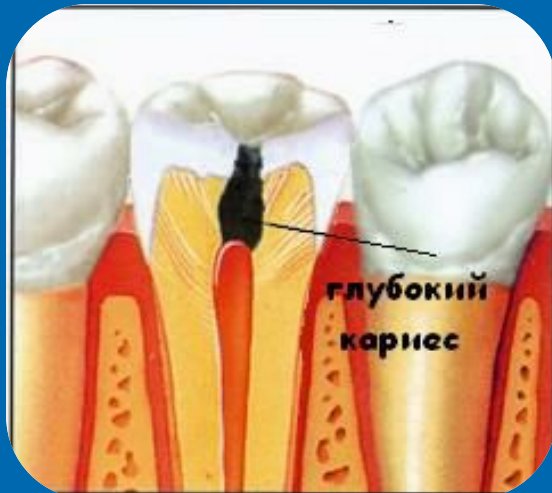
Властивості галогенів

Хімічний елемент			Проста речовина				Сполуки	
Назва	Сим-вол	Від-носна атомна маса	Фор-мула	Агрегат-ний стан	Забарв-лення	Хімічна актив-ність	Кис-лота	Сіль (при-клад)
Флуор	F	19	F ₂	Газ	Зеленкувато-жовте	П О С И Л Ю Є Т Ь С Я ↑	HF	MgF ₂
Хлор	Cl	35,5	Cl ₂	Газ	Жовто-зелене		HCl	MgCl ₂
Бром	Br	80	Br ₂	Рідина	Червоно-буре		HBr	MgBr ₂
Йод	I	127	I ₂	Тверда речовина	Чорно-фіолетове		HI	MgI ₂

Історія відкриття фтору У 1886 році французький хімік А. Муассан, використовуючи електроліз рідкого фтороводороду, охолодженого до температури, -23°C (у рідині повинен міститися трохи фториду калію, який забезпечує її електропровідність), зміг на аноді отримати першу порцію нового, газу. У перших дослідках для Анрі отримання фтору Муассан використав дуже дорогий (1852 – 1907) електролізер, виготовлений з платини і іридію. При цьому кожен грам отриманого фтору "зідав" до 6 г платини.

Cl

17

ХЛОР

35.453

7

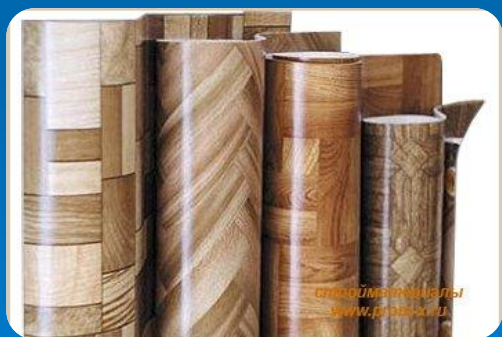
8

2

 $3s^2 3p^5$

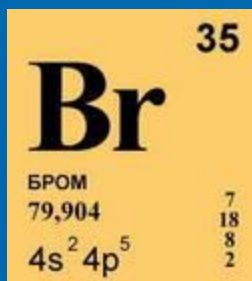
Історія відкриття хлору У 1774 році шведський вчений К. Шееле відкрив хлор, який прийняв за складну речовину і назвав "дефлогістированою соляною кислотою". У 1807 році англійський хімік Гемфрі Деві отримав той же газ. Він дійшов висновку, що отримав новий елемент і назвав його "хлорин" (від "хлорос" – жовто-зелений). У 1812 році Гей-Люсеок дав газу назву хлор.

спонсором выставки
www.premia.ru

Історія відкриття бром У 1825 році французький хімік А.Ж.Балар при вивченні маткових розсолів виділив темно-буру рідину, яку він назвав - " мурид"(від латинського слова *muria*, що означає " розсіл"). Комісія Академії, перевіривши це повідомлення, підтвердила відкриття Балара і запропонувала назвати елемент Антуан Жером бромом(від " бромос", з грецького " Балар смердючий"). (1802 - 1876)

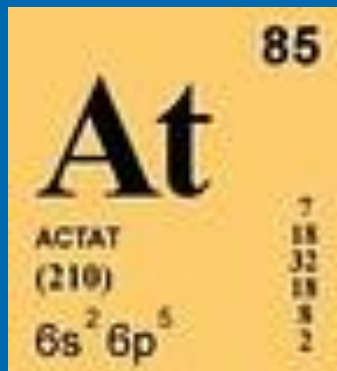
I	53
иод	7
126,904	18
	18
	8
$5s^2 5p^5$	2

Історія відкриття йоду У 1811 році французький хімік Бернар Куртуа відкрив йод шляхом перегонки маткових розчинів від свого азотнокислого кальцію з сірчаною кислотою. Щоб інші хіміки могли вивчати нову речовину, Б. Куртуа подарував його (правда, дуже невелику кількість) фармацевтичній фірмі в Дижоне. Бернар Куртуа У 1813 році він вивчив цей елемент і дав йому сучасну назву. Назва "йод" походить від грецького слова "йодес" - " фіолетовий" (за кольором).

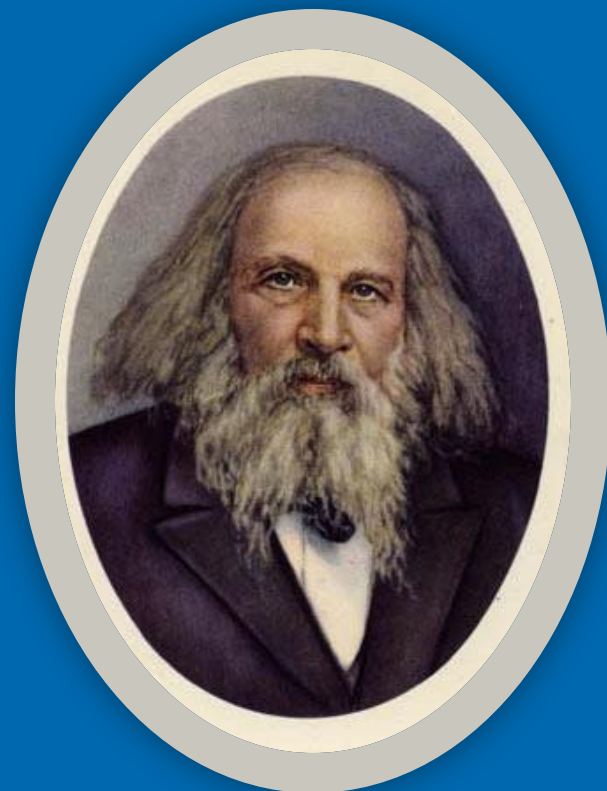

Історія відкриття астату У 1869 р Д.І. Менделєєв передбачив його існування і можливість відкриття в майбутньому (як «ека-іод»). Вперше астат був отриманий штучно в 1940 р відкритий Д.Корсоном, К. Маккензі і Е.Сегре (Каліфорнійський університет у Берклі) . Для синтезу ізотопу ^{211}At вони опромінювали вісмут альфа-частками. У 1943-1946 роках ізотопи астату були виявлені у складі природних радіоактивних рядів. Астат є найбільш рідкісним елементом серед усіх, виявлених в природі. У поверхневому шарі земної кори завтовшки 1,6 км міститься всього 70 мг астату.

РЕБУС

”””

+

”

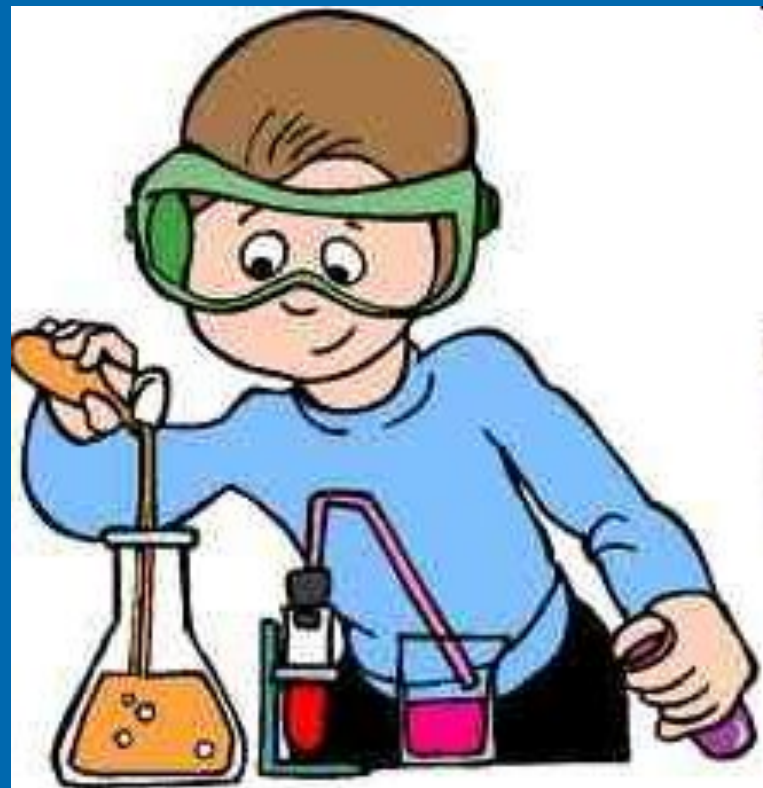
+

Відповідь:

Галоген

$\Phi = \Gamma$

**Презентацію
підготував учень 8 класу
Твіржанського НВК
ЩЕРБАТИЙ РОМАН**